

ณรรฐกุล ทองแก้วไพบูลย์ 2557: บทบาททางเพศ การสื่อสารระหว่างคู่สมรส
ความสามารถของตนในการเป็นบิดามารดา กับคุณภาพชีวิตสมรสของพนักงานการ
ไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (เขื่อนสิริกิติ์) จังหวัดอุตรดิตถ์ ปริญญาวิทยาศาสตร
มหาบัณฑิต (จิตวิทยาชุมชน) สาขาจิตวิทยาชุมชน ภาควิชาจิตวิทยา อาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิชญ์วดี สุรินยา, Ph.D. 173 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาบทบาททางเพศ การสื่อสารระหว่างคู่สมรส
ความสามารถของตนในการเป็นบิดามารดา กับคุณภาพชีวิตสมรสของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิต
แห่งประเทศไทย (เขื่อนสิริกิติ์) จังหวัดอุตรดิตถ์ 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตสมรสของคู่
สมรสพนักงานที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน 3) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตสมรสของคู่
สมรสพนักงานที่มีบทบาททางเพศแตกต่างกัน 4) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสาร
ระหว่างคู่สมรส กับคุณภาพชีวิตสมรสของพนักงาน 5) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง
ความสามารถของตนในการเป็นบิดามารดา กับคุณภาพชีวิตสมรสของพนักงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้
ในการวิจัยคือ พนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (เขื่อนสิริกิติ์) จังหวัดอุตรดิตถ์ จำนวน
162 คน แบ่งกลุ่ม เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมสำเร็จรูป
ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน, t-test, F-test (ค่า
ความแปรปรวนทางเดียว), การเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยวิธี LSD, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ
เพียร์สัน

ผลการศึกษาพบว่า 1) การสื่อสารระหว่างคู่สมรส ความสามารถของตนในการเป็นบิดา
มารดา กับคุณภาพชีวิตสมรสโดยรวมอยู่ในระดับสูง 2) พนักงานที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มี
คุณภาพชีวิตสมรสแตกต่างกัน โดยพิจารณาเป็นรายด้านคือ เพศ ระดับตำแหน่ง รายได้ และ
จำนวนบุตร 3) พนักงานมีบทบาททางเพศแตกต่างกัน มีคุณภาพชีวิตสมรสแตกต่างกัน 4) การ
สื่อสารระหว่างคู่สมรสของพนักงาน มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตสมรสของพนักงาน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ 5) การรับรู้ความสามารถของตนในการเป็นบิดามารดา
ของพนักงาน มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตสมรสของพนักงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .001